

A. JIRÁSEK

LUCERNA

DIVADLO PETRA BEZRUCHE OSTRAVA

ALOIS JIRÁSEK

LUCERNA

Hra o třech jednáních.

Režie: S. Lichý — Výprava: O. Schindler — Kostýmy: S. Čiháková

Hudba: M. Vyoral — Choreografie: Z. Zápalová

Hrají:

Mlynář	Walter Steiner
Kněžna	Milada Albinová
Hanička	Jiřina Třebická
Braha	Květoslav Válek
Sejtko	Jiří Jurka
Klásek	Antonín Tázlar
Zima	Jaroslav Fukala
Klásková	Radv. Havelková
Dvořan	Milan Koutný
Vrchní	Luděk Eliáš
Franc	Otakar Horák
Vodník Ivan	Miroslav Výlet
Vodník Michal	Otakar Janda
Mušketýr	Petr Rýdel
Jean	Bronislav Tabášek
Komorná	Štěp. Ranošová
Zajíček	Otakar Wimmer
Kroužilka	Slavomil Kramoliš
Babička	Sonja Šimberová
Votruba	Slavomil Kramoliš
Hejkal	

Dále hrají: Doris Fuková, Věra Tesařová, Evelína Hrubá, Josef Drda, Čeněk Janečka, Josef Potempa, Eduard Moučka, Alena Pastrňáková

Staví: L. Čepel s kolektivem

Svítilny: A. Štěpanda a F. Cyprich

Rekvizity: F. Veselovský

Dílny: J. Koval, F. Magiera, A. Viačka

L

UCERNA je pohádková hra Aloise Jiráska z historického období rokoka v naší zemi.

V záblescích světla Lucerny objeví se před naším zrakem bohatství šatů, do nichž panstvo balilo své kořistnictví, jemná, vyumělkovaná krása paruk, sošek a nábytku — objeví se v něm však i nelidské ponížení, útlak a bída, v níž v té době žil porobený prostý člověk. Ve světle Lucerny objeví se i propast, která dělí příživníky od dělného lidu, nepreklenutelná propast společenská i lidská.

Kněžna, která v Lucerně objízdí svá panství, podvědomě cítí, že bezcelné radovánky s napudrovanými panáky v rozmařilé Vídni, že nuda falešných citů, klevet a pletich, se rovná pozvolnému umírání. Slyšela o písničkách prostého lidu, o jeho svérázu a hrde kráse, slyšela jistě o jeho vzpurnosti a nepoddajnosti — a to — aspoň jako zajímavé vzrušení — hledá na svém panství. Zástupy příliš ochotných služebníků se však všechny starají o to, aby nic přirozeného, nic upřímného a třeba drsného k sluchu kněžny nedošlo — a tak se kněžna setkává jen s pohrbenými hřbety, s neobratným odříkáváním přání a ponížených proseb.

Až Libor — mladý mlynář a po otci a dědu písmák — se postaví panstvu a upoutá kněžnu svou hrđostí tak, že k němu začne upínat své nejtajnejší myšlenky — a věřme Jiráskovi — i svou ušlechtilou touhu žít plný život.

Ovšem — propast tříd společnosti oné doby je příliš hluboká, než aby se dala překlenout. Libor si včas uvědomí, kde je jeho místo a kněžně nezbude, než s velkomyslným gestem se vrátit do své umrající třídy feudálů.

Doba rokoka byla Jiráskovi zvlášt' milá. Jeho lásku k této stránce dějin našeho lidu, pohádkově krásnou přírodu, oživenou výlami, vodníky a hejkaly, jeho lásku ke Kláskům, Zimům a Braňům, chceme svým představením oživit. DPB

Lohovskéj pán vrchní,
hodnej pán,
on trápí poddaný
jak chce sám —
trestá je, vede je
k dobrýmu —
robotou ke hrobu
tmavýmu ...

Program vydalo Divadlo Petra Bezruče v Ostravě v redakci S. Lichého. Kresba a linoryty O. Schindler. Vytiskly Moravské tiskařské závody v Olomouci, n. p., prov. 22 v Ostravě I, Hollarova 14.